

CAK252004118DS

Vážený pan

M.B., datum narození: NEUVEDENO

datovou schránkou

Čj.: 01.35-000044/24-0011

Praha 30. 1. 2025

Žádost doručena dne: 5. července 2024 dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vyřizuje: JUDr. Milan Hoke, vedoucí odboru sekretariátu a právního

Oznámení o poskytnutí informace

Česká advokátní komora (dále též jen ČAK nebo Komora) obdržela jako povinný subjekt dne 5. července 2024 žádost dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších změn a doplňků (dále též jen SPI), od pana **M. B., datum narození: neuvedeno, adresa: ██████, korespondenční adresa: ID DS XXX** (dále též jen žadatel).

Žadatel doručil následující podání:

„Žádost o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb.

- 1) Kdo je nadřízeným orgánem ČAK v případě žádosti opatření proti nečinnosti ČAK dle § 80 správního řádu?
- 2) Který soud je místně a věcně příslušný ve věci podání žaloby na nečinnost ČAK“?

Dne 5. 7. 2024 doručil žadatel Komoře podání z téhož dne, kterým žádal o poskytnutí informace týkající se informace, kdo je nadřízeným orgánem ČAK v případě žádosti opatření proti nečinnosti ČAK dle § 80 správního řádu a který soud je místně a věcně příslušný ve věci podání žaloby na nečinnost ČAK.

Komora tuto žádost posoudila a Rozhodnutím o odmítnutí žádosti pod čj. 01.35-000044/24-0002 žádost odmítla.

K odvolání žadatele Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“ nebo „UOOU“) svým rozhodnutím ze dne 26. 9. 2024 (doručeno dne 27. 9. 2024) odvoláním napadené rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.

Úřad v tomto rozhodnutí (bod 45 odůvodnění) připustil, že žádost je formulována tak obecně, že povinnému subjektu nic nebránilo **obecně odpovědět** na položenou otázku a uvést, který správní

soud je ČAK věcně a místně příslušný pro řízení vedené dle s.ř.s. s tím (v závorce v tomto bodě odůvodnění), že tímto řízením může být i řízení dle § 79 a násl. s.ř.s. na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, a případně že mohl žadatele odkázat na ustanovení § 7 odst. 2 s.ř.s., které vymezuje pravidla pro určení místně příslušného správního soudu.

Povinný subjekt na tomto místě konstatuje, že mu není zřejmé, zda UOOU zde reagoval na bod 1 žádosti žadatele (tj. kdo je nadřízeným orgánem ČAK v případě opatření proti nečinnosti ČAK dle § 80 správního řádu (s.ř.), nebo zda reagoval na bod 2 žádosti žadatele, totiž že příslušný správní soud je povolán pro rozhodnutí o návrhu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, zde ČAK...

Povinný subjekt následně dne 11. 10. 2024 pod svým čj. 01.35-000044/24-0007 Oznámením o poskytnutí informace (přičemž zdůraznil, že poskytnutí **konkrétní informace** by bylo poskytnutím právní pomoci ve smyslu ust. § 1 odst. 2 Zákona o advokacii, ZA) podle závazného pokynu UOOU jako nadřízeného orgánu obsaženého v jeho rozhodnutí ze dne 26. 9. 2024 v **obecné rovině** na žádost ad bod 1 odkázal na ust. § 7 odst. 1 a 2, příp. úpravu řízení dle § 79 a následující zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., a na žádost ad 2 odkázal žadatele na ust. § 7 odst. 1 a 2 s.ř.s., který vymezuje pravidla pro určení místně příslušného správního soudu.

Povinný subjekt na tomto místě konstatuje, že má za to, že postupoval přesně v dikcích zrušujícího rozhodnutí Úřadu ze dne 26. 9. 2024.

Ke stížnosti žadatele UOOU v postavení nadřízeného orgánu vydal rozhodnutí ze dne 18. 11. 2024 pod čj. UOOU-03428/24-11 a rozhodl tak (dále uvedené je vyjádřením toho, jak povinný subjekt vnímá právě uvedené rozhodnutí Úřadu...), že žádost žadatele ad 1 „rozdělil“ na dvě žádosti, a sice

- „kdo je nadřízeným orgánem ČAK v případě žádosti opatření proti nečinnosti ČAK dle § 80 správního řádu ve vztahu k řízením vedeným Komorou dle zákona č. 106/1999 Sb.“ (zde rozhodl výrokem I., kterým uložil povinnému subjektu poskytnout žadateli (konkrétní) informaci, kdo takovým nadřízeným orgánem je), a dále na otázku
- kdo je nadřízeným orgánem ČAK v případě žádosti opatření proti nečinnosti ČAK dle § 80 správního řádu ve vztahu k jiným řízením vedeným Komorou než těm, která jsou vedena dle zákona č. 106/1999 Sb. (zde rozhodl výrokem II. tak, že přikázal povinnému subjektu žádost vyřídit). Sluší se dodat, že ohledně zbývající části žádosti žadatele, tj. který soud je místě a věcně příslušný ve věci podání žaloby na nečinnost ČAK, ohledně jím podané stížnosti, rozhodl UOOU v rámci výroku II. stejného rozhodnutí ze dne 18. 11. 2024 tak, že přikázal povinnému subjektu žádost vyřídit.

V bodu 28 odůvodnění svého rozhodnutí UOOU změnil svůj přístup oproti rozhodnutí ze dne 26. 9. 2024 (kde konstatoval, že je možno žadatele odkázat na ust. § 7 odst. 2 s.ř.s., a povinný subjekt přesně v tomto smyslu žádost žadatele v tomto bodě vyřídil svým Oznámením ze dne 11. 10. 2024), a vyjevil, že povinný subjekt má sdělit žádanou informaci žadateli ve smyslu, že oním soudem dotazovaným v žádosti žadatele je soud „v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany“).

V bodě 25 odůvodnění svého rozhodnutí UOOU uvedl, že § 7 s.ř.s. neupravuje nadřízený orgán v řízeních o nečinnosti povinného subjektu dle § 80 s.ř.

V bodě 26 odůvodnění svého rozhodnutí UOOU uvedl, že pro řízení o žádosti proti nečinnosti v rámci zákona č. 106/1999 Sb. „je takový nadřízený orgán povinnému subjektu znám a nic mu nebrání tuto informaci poskytnout“.

V bodě 27 odůvodnění svého rozhodnutí UOOU uvedl, že povinný subjekt má „identifikovat nadřízené orgány oprávněné vyřizovat žádosti o přijetí proti nečinnosti dle § 80 s.ř. i pro jiné typy řízení“. UOOU apeloval, že povinný subjekt by měl od žadatele vyžádat upřesnění žádosti ve smyslu, k jakému konkrétnímu typu řízení se žadatelova žádost vztahuje.

Na tomto místě povinný subjekt konstatuje, že žadatelova žádost nerozlišuje „typy řízení“ a tím se žádost musí vztahovat na všechny v úvahu připadající řízení. Povinný subjekt vychází z procesního postavení žadatele, který nemusí sdělovat důvod (zde: ke kterému řízení se žádost žadatele vztahuje). Žadatel ostatně není ani v postavení tzv. „hlídacího psa demokracie“. Z hlediska povinné osoby by proto případná výzva žadateli v naznačeném směru (tj. vyžadovat upřesnění, proč, k jakému účelu, pro jaké konkrétní řízení etc. informaci žádá) byla nezákonným postupem.

Řešením by nebylo ani posoudit žádost žadatele jako nahlédnutí do spisu (ostatně: do jakého, žadatel zde nic takového v žádosti nezmiňuje) nebo jako situaci předvídanou v ust. § 37 odst. 3 s.ř. (situace, kdy by podání žadatele nemělo zákonem č. 106/1999 Sb. předepsané náležitosti, protože žádost v tomto případě evidentně všechny náležitosti podání obsahuje), protože sám UOOU zastává stanovisko (oproti všeobecně uznávané zásadě, že obecně každé podání podatele musí být posuzováno dle svého obsahu), že bez ohledu na obsah podání musí být takové podání vyřízeno dle zákona č. 106/1999 Sb., pokud je jako žádost dle zákona o SPI označeno – a to i původní žádost žadatele splňuje...

Ve smyslu rozhodnutí UOOU jako orgánu nadřízeného má nyní povinný subjekt k žádosti žadatele

a)

poskytnout (výrok I. rozhodnutí UOOU ze dne 18. 11. 2024) žadateli informaci, kdo je nadřízeným orgánem ČAK v případě žádosti opatření proti nečinnosti ČAK dle § 80 s.ř. ve vztahu k řízením vedeným Komorou dle zákona č. 106/1999 Sb.

b)

vyřídit žádost žadatele (první část výroku II. rozhodnutí UOOU ze dne 18. 11. 2024) kdo je nadřízeným orgánem ČAK v případě žádosti opatření proti nečinnosti ČAK dle § 80 s.ř. ve vztahu k ostatním správním řízením vedeným Komorou odlišných od řízení vedených dle zákona č. 106/1999 Sb.

c)

vyřídit žádost žadatele (druhá část výroku II. rozhodnutí UOOU ze dne 18.11.2024), který soud je místně a věcně příslušný ve věci podání žaloby na nečinnost ČAK.

ad a)

Oproti závěru UOOU obsaženého v bodě 26 odůvodnění jeho rozhodnutí ze dne 18. 11. 2024, konstatuje povinný subjekt, že bez dalšího (tj. zcela jistě) mu není znám orgán, který by byl povolán „pro řízení o žádosti proti nečinnosti v rámci zákona č. 106/1999 Sb.“. Při vyřizování žádostí dle zákona o SPI nikdy takovou úvahu nemusel provádět, protože (logicky) pokud by byl tím, kdo by byl při vyřizování žádostí dle zákona o SPI nečinný, nemůže být současně v procesním postavení toho, kdo by o žádosti na ochranu před (svou!) nečinností rozhodoval. Nicméně rozhodnutí UOOU ze dne 18. 11. 2024 je rozhodnutím příkazujícím a povinný subjekt se ho proto musí snažit v tomto Oznámení naplnit. Jeho úvaha je následující:

Pozitivní právní úprava obsažená v zákoně č. 106/1999 Sb. neupravuje výslovně, kdo je (který orgán) nadřízeným orgánem ČAK v případě žádosti opatření proti nečinnosti ČAK dle § 80 s.ř. ve vztahu k řízením vedeným Komorou dle zákona č. 106/1999 Sb.

UOOU sice svém rozhodnutí (viz shora v tomto bodě) konstatoval, že povinnému subjektu je takový orgán znám, ale povinnému subjektu nepřísluší vykládat závazným způsobem právní normy (zde ust. § 80 s.ř.).

Z ust. § 20 odst. 5 zákona o SPI nicméně vyplývá, že nelze-li podle § 178 s.ř. nadřízený orgán určit, rozhoduje v **odvolacím řízení** a v **řízení o stížnosti** Úřad pro ochranu osobních údajů. O opatření proti nečinnosti zde zákonodárce mlčí.

Se vši poctivostí k vyřízení žádosti žadatele včetně zohlednění základních principů, kterými je ovládáno správní řízení (§§ 2 až 8 s.ř.) proto úvaha povinného subjektu zde pokračuje tím, že vychází z ust. § 178 s.ř., který je výslovně v ust. § 20 odst. 5 zákona o SPI uveden. Ze čtvrté věty § 178 odst. 2 s.ř. vyplývá, že nadřízeným orgánem právnické a fyzické osoby pověřené výkonem veřejné správy se rozumí orgán, který podle zvláštního právního předpisu rozhoduje o odvolání.

Jestliže tedy UOOU dle § 20 odst. 5 zákona o SPI rozhoduje (mimo jiné) v rámci řízení vedeného dle zákona o SPI o odvolání jako nadřízený orgán UOOU, měl by být stejný Úřad na ochranu osobních údajů i tím, kdo bude rozhodovat o žádosti na ochranu před nečinností dle § 80 s.ř.

Zda-li je tento výklad souladný se záměrem zákonodárce, není jisté. Povinný subjekt se na podporu tohoto výkladu dovolává druhé věty bodu 26 odůvodnění rozhodnutí UOOU ze dne 18. 11. 2024, kdy se sám UOOU za takový orgán prohlásil (viz formulace: „je zároveň oprávněn rozhodnout i o případné žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti povinného subjektu“). Tím je vyřízena žádost žadatele (ve smyslu poskytnuta informace žadateli) v bodě ad a) shora.

Povinný subjekt si vyhrazuje, že tento závěr činí bez prejudice pro další postup (stran obdobné žádosti stejného žadatele či stran obdobné žádosti jiného žadatele), a že tento závěr není poskytnutím právní pomoci dle § 1 odst. 2 ZA (protože pokud by tomu tak bylo, porušila by Komora toto zákonné ustanovení, neboť není soutěžitelem na trhu právních služeb a nesmí právní pomoc komukoli poskytovat, viz vymezení subjektů oprávněných poskytovat právní služby na území České republiky dle ust. § 2 odst. 1 ZA).

ad b)

Krom zvláštní úpravy dané zákonem o SPI, kde zákonodárce ustanovil jako nadřízený orgán Komoře Úřad na ochranu osobních údajů pro vyřizování odvolání a stížností v režimu zákona o SPI, tu není jiná právní úprava (pro jiná správní řízení vedená Komorou), která by pro to které řízení ustanovila (určila) Komoře nadřízený orgán.

Komora jako profesní komora, vydává-li (správní) rozhodnutí, činí tak v jednoinstančním řízení (není-li zvláštní právní úpravou stanoveno jinak – například jinak je stanoveno Advokátním kárným řádem, vyhláškou č. 244/1996 Sb., ovšem zde se žadatel nikdy nemůže stát účastníkem řízení, protože advokátní kárný řád se vztahuje na advokáty). Protože i zde dle ústavních principů musí být „někdo“, kdo by posoudil návrh na opatření na ochranu proti nečinnosti, je nutná úvaha o tom, že jestliže po vydání (správního) rozhodnutí Komorou v jedné instanci (stupni) není takové rozhodnutí přezkoumatelné jiným (nadřízeným) správním orgánem, přichází působnost (pravomoc) nikoli orgánu správního, nýbrž soudního.

Odpověď na žádost žadatele pak dává zákon o Soudním řádu správním č. 150/2002 Sb. s.ř.s., konkrétně v ust. § 79 a násl., které jsou uvozeny nadpisem Ochrana proti nečinnosti správního orgánu.

Tím, kdo takovou ochranu poskytuje, je proto soud. To je jeden možný způsob vyřízení žádosti žadatele ad b) shora.

Žádost žadatele by (ovšem formálně, přepjatě formalisticky) by zde bylo možno vyřídit i tak, pokud by povinný subjekt sledoval výhradně obsah původní žádosti žadatele, který ji formuloval s odkazem na ust. § 80 s.ř. – pak by odpověď musela znít NIKDO, neboť obecně žádný takový správní orgán zákonodárce neurčil.

I zde si povinný subjekt vyhrazuje, že tento závěr činí bez prejudice pro další postup (stran obdobné žádosti stejného žadatele či stran obdobné žádosti jiného žadatele), a že tento závěr není poskytnutím právní pomoci dle § 1 odst. 2 ZA (protože pokud by tomu tak bylo, porušila by Komora toto zákonné ustanovení, neboť není soutěžitelem na trhu právních služeb a nesmí právní pomoc komukoli poskytovat, viz vymezení subjektů oprávněných poskytovat právní služby na území České republiky dle ust. § 2 odst. 1 ZA).

ad c)

Tam, kde soud rozhoduje mimo jiné o

- Žalobách proti rozhodnutím vydaných v oblasti veřejné správy mimo jiné tím, komu bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy
- Ochraně proti nečinnosti správního orgánu
- Ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu,

rozhoduje soudem ve správním soudnictví (§ 4 odst. 1 s.ř.s.).

Není-li stanoveno jinak, je takovým správním soudem příslušný krajský soud (§ 7 odst. 1 s.ř.s.).

Není-li stanoveno jinak, je místně příslušným soudem soud, v jehož působnosti je sídlo správního orgánu (§ 7 odst. 2 s.ř.s.).

Musí-li v důsledku rozhodnutí UOOU ze dne 18. 11. 2024 povinný subjekt uvést nyní konkrétně, který z krajských soudů při sídle povinného subjektu na adrese Praha, Národní tř.16, je **soudem věcně a místně příslušným ve věci podání žaloby na nečinnost ČAK**, je takovým správním soudem **Městský soud v Praze**. Tím je vyřízena žádost (ve smyslu poskytnutí informace) dle žádosti žadatele ad c) shora.

I zde si povinný subjekt vyhrazuje, že tento závěr činí bez prejudice pro další postup (stran obdobné žádosti stejného žadatele či stran obdobné žádosti jiného žadatele), a že tento závěr není poskytnutím právní pomoci dle § 1 odst. 2 ZA (protože pokud by tomu tak bylo, porušila by Komora toto zákonné ustanovení, neboť není soutěžitelem na trhu právních služeb a nesmí právní pomoc komukoli poskytovat, viz vymezení subjektů oprávněných poskytovat právní služby na území České republiky dle ust. § 2 odst. 1 ZA).

Česká advokátní komora
JUDr. Robert Němec, LL.M., v. r.
předseda ČAK